

AMOUR

AarhusTeater

At skabe rum for det usagte

Interview med
instruktør **Line Paulsen**
af dramaturg
Susanne Hjelm Pedersen

Michael Hanekes prisvindende film *Amour* fra 2012 er et af de værker, der brænder sig fast – ikke med spektakulære billeder eller store følelsesudbrud, men med en kompromisløs insisteren på det stille, det dagligdags, det uafvendelige. Filmen skildrer et aldrende fransk ægtepar, Georges og Anne, der rammes af sygdom, og herefter følger beskueren dem gennem deres samlivs sidste kapitel. Auteurfilmen blev hyldet for sin nøgterne æstetik: kameraets blik der dvæler, pauserne der taler, og tiden, der nærmest bliver til en hovedperson i sin egen ret.

Når Aarhus Teater nu præsenterer *Amour* som teaterforestilling på Scala-scenen, er det med Line Paulsen som instruktør. Med de stort anlagte familieforestillinger *Pagten* og *Julefeber*, Studio-produktionen *Stuepigerne*, afgangsforestillingen *Himmelvendt* og udflugterne *Friheden* i Tivoli Friheden og *Kærlighed efter lukketid* i IKEA, er Line Paulsen efterhånden velbevandret i vidt forskellige scenekunstneriske formater på Aarhus Teater. Med *Amour* er det dog første gang, Line Paulsen iscenesætter på Scala – og med et meget anderledes værk end dem, hun ellers har prøvet kræfter med på Aarhus Teater. Med denne forestilling forener hun forskellige tråde fra sit hidtidige virke som iscenesætter – både på Aarhus Teater og andre steder. Noget, der på en gang føles naturligt, men også meget spændende at kaste sig ud i:

”Til *Amour* har jeg plukket af alle mine forskellige erfaringer fra arbejdet med de mest ekspressive forestillinger over operaens fokus på livemusik til det sitespecifikkes kredsen om de ordløse, iscenesatte handlinger til kammerspillets underspillethed.”

Det er nemlig ikke en ligetil opgave at overføre og transformere filmens særkender til teaterscenen:

”I filmen ligger så meget af fortællingen i pauserne, i blikkene, i stilheden – og det kræver mod på scenen at lade være med at fylde rummet med dramatisk handling. Jeg kan jo mærke, at det også kræver mod fra min side som instruktør at stå i noget, hvor der næsten ikke sker noget. Men det er dér, publikum kan blive suget ind, i stedet for at vi hele tiden forsøger at hive dem med.”

Skuespillet, musikken og rummet

For Line Paulsen handler instruktørarbejdet på *Amour* særligt om tre forskellige lag, der skal væves ind i hinanden. Ét lag er skuespillernes undersøgelse af psykologiske nuancer: Anne, hvis krop svigter, Georges, der klamrer sig til hverdagen, og datteren Eva, der ser til i afmagt. I den spillestil, som holdet har valgt, kan man ikke sætte sig for hårdt på følelserne, men må i stedet arbejde på at fylde pauserne emotionelt. Det kræver forståelse for både karakterer og situation ikke at skabe store emotionelle udsving, selvom netop emotionerne er det helt centrale.

Det andet lag er musikken – i Aarhus Teaters version udført af en klassisk pianist, der spiller live i forestillingen.

”Musikken er blevet en erstatning for kameraet,” forklarer Line Paulsen og fortsætter:

”Den fastfryser øjeblikke, den strækker tiden, den gør oplevelsen til en tilstand mere end en fremadskridende handling. Vi ved, at det kun går én vej – mod døden. Men musikken gør, at vi kan være i det.”

Musikken bliver på den måde et ekstra oplevelsesperspektiv i rummet. Publikum oplever ikke blot fortællingen mellem to mennesker, men også et musikalsk lag, der forhåbentlig skaber sin egen genklang hos dem. Line Paulsen beskriver det som et venterum, hvor tilskueren nærmest fysisk mærker tidens træghed og håbløsheden i situationen. Pauserne, som i filmen er så virkningsfulde, bliver på scenen båret af musikken. Den holder rummet åbent, uden at lade det falde sammen. Sorgen, frygten og afmagten ligger i underteksten, i det, der ikke siges. Dermed bliver musikken til det rum, hvor følelserne kan få krop.

Scenografien af Rebekka Bentzen leger med det samme princip, og udgør det, som Line Paulsen betegner som det tredje lag i instruktionsarbejdet med forestillingen. Forestillingen begynder i et realistisk hjem – et toilet, en tekande, rindende vand, blomster. Men gradvist forvandles rummet, og det genkendelige begynder at bære præg af forfald og forgængelighed. Ting smuldrer, blomsterne vokser surreelt i antal. Til sidst ser publikum ikke blot en lejlighed, men et rum, hvor livets skrøbelighed materialiserer sig. Det er disse tre lag – arbejdet med spillerne, musikken og rummet – der skal smelte sammen i iscenesættelsen.

Hanekes særkende

For Line Paulsen er balancen mellem det konkrete og det abstrakte afgørende. Hanekes film lever af kompleksitet og ambivalens, og det skal teaterudgaven af hans værk også:

”Der er intet sort-hvidt hos Haneke. Når man ser en af hans film, diskuterer man bagefter. Man er i tvivl, man tolker, man forhandler med sig selv. Det er den oplevelse, jeg håber at bevare i teatret. Publikum skal ikke have alle svar serveret, men opleve, at rummet hele tiden taler på flere planer.”

Line Paulsen blev selv berørt af filmen, da hun så den første gang:

”Jeg blev ramt af kærligheden mellem de to ældre karakterer, deres måde at være i verden på. Det rørte ved et blødt sted i mig.”

Derfor er arbejdet med forestillingen også tæt forbundet med hendes egne overvejelser om alder, tab og kærlighed:

”Det er voldsomt at arbejde med en historie, hvor døden hele tiden er nærværende. Ikke alle oplever den situation i deres liv, men mange frygter den, og nogle har stået midt i den. Det kommer tæt på.”

I prøverummet har det betydet lange samtaler mellem instruktør og skuespillere om, hvad der egentlig sker i relationen mellem Anne og Georges. Hvorfor bliver han ved med at holde fast, og hvorfor insisterer hun på at give slip? Hvad betyder det, når hun siger: ”Det er ikke for din skyld, det er for min skyld”?

Det er et spørgsmål, der ikke kan besvares entydigt, men som skal bo i stilheden og pauserne.

”Det handler om at give karaktererne dybde uden at spille dybden ud,” forklarer Line Paulsen og tilføjer: ”De psykologiske lag skal være til stede, men de skal pilles af igen i det umiddelbare spil, så publikum selv kan mærke dem.”

Netop når skuespillerne ikke spiller følelserne, men blot er til stede, opstår den tvetydighed og ambivalens, som er Hanekes særkende, og som gerne skal bevares på teaterscenen. Publikum bliver ikke fortalt, hvad de skal føle, men inviteres til at være i det åbne rum mellem ord, musik og stilhed.

”Jeg havde krise i begyndelsen af processen,” siger Line Paulsen efterfulgt af et grin. ”Hvordan skulle vi bygge et værk op omkring disse små hverdagslige scener, der i filmen får så meget liv af kameraet og realismen? Redningen blev musikken. Uden den ville vi ikke kunne skabe det nærvær, der bærer forestillingen.”

I sidste ende er det netop nærværet, der står tilbage. Et nærvær, som ikke søger store udsving i sit udtryk, men insisterer på det stille og under-spillede. For Line Paulsen handler det om at skabe plads til det usagte:

”At lade stilheden, pauserne, musikken og rummet fortælle lige så meget som ordene. Så kan vi komme tæt på det, der er på spil – kærligheden, tabet, livet og døden.”

Størst af alt er kærligheden

Af sognepræst ved Aarhus Domkirke

Tina Brixtofte Andersen

Amour er en dybt bevægende, men også konfronterende fortælling om kærlighed, hvor vi møder ægteparret Anne og Georges. Deres kærlighed er fuld af respekt, og de er bundet sammen af en dyb gensidighed. Deres smukke hjem er en ramme, en verden, der emmer af intimitet, dannelse og fælles livshistorie. Deres relation er præget af ro og stilhed. De forstår hinanden både med og uden ord. Kærligheden, der bor mellem dem, rummer en oprigtig fortrolighed, og deres ægteskab er bygget op over årtier med fælles erfaringer og kompromisser.

Men da Anne rammes af et slagtilfælde og bliver syg, er det uundgåeligt, at deres liv og kærlighed forandres. Skrøbeligheden og langsomheden er allerede en del af hverdagen, den er kommet med alderen, men bliver nu forstærket. For Anne med et voldsomt tab, da hendes krop ikke kan, hvad den kunne tidligere, ligesom hendes kognitive evner og intellektuelle færdigheder langsomt ændres og siver væk fra hende som sand mellem fingrene. For Georges ændres alt ved, at han tilpasser sig en ny virkelighed, hvor han ikke blot er ægtemand, men også plejer. Afmagten forvandler langsomt deres hjem, ægteskab, hverdag og sjæl. Dødens nærvær mærkes som en ubuden gæst i deres hjem og liv.

Amour vover at vise os kærlighedens mange sider og til tider barske virkelighed, når alt det, der var, smuldrer for os.

Kærlighedens transformation

Amour er et portræt af spørgsmålet: Hvad vil det sige at elske et andet menneske, når det andet menneske forandres og forsvinder lidt efter lidt? Et portræt af, at kærlighed ikke kun handler om, hvem den anden er, men også om, hvem vi selv vælger at være, når alt ændrer sig.

De fleste af os forbinder kærlighed med ungdom, lidenskab og fælles drømme. Måske fordi de mest gængse billeder og fortællinger om kærlighed kredser om kilden, udspringet, eros, forelskelsen. Men *Amour* præsenterer os for andre billeder. Den fortæller, hvad kærlighed er, når forelskelsen er fordampet. Der, hvor den har transformeret sig til en moden, dyb, rodfæstet og stille kærlighed, der har båret os gennem livets mange faser. Georges og

Anne er ikke nyforelskede, det har de været engang, men deres kærlighed nu er stærk og præget af en dyb samhørighed, der nærer dem begge, og som de værdsætter højt.

Deres kærlighed kommer til udtryk gennem små hverdagshandlinger, som hvordan de taler til hinanden, fortæller og lytter, beriger hinanden, fortsat deler minder, hvordan de spiser morgenmad sammen, fordeler opgaverne mellem sig, rumsterer sammen i den hverdag, det hjem og den verden, der er deres. Annes sygdom gør noget grundlæggende ved alt det. Den får ganske enkelt fundamentet til at vakle trods det, at de begge kæmper for at fastholde alle deres hverdagsøjeblikke.

Amour er ikke en sentimental fortælling. Den portrætterer ikke et forskønnet billede af et langt ægteskab og to gamle mennesker, der tager afsked med hinanden. *Amour* er en fortælling om livet, som det kan se ud, når kroppen ikke kan mere. Ligesom den er en fortælling om en pårørende, der forsøger at finde fodfæste og værdighed i forandringerne. For midt i alt dette står Georges, ikke som en helt, men som et menneske, der uden at blinke bliver, også når det er svært. Georges vælger at elske, ikke i store ord, men i det daglige slid. For Georges er Annes sygdom, forandringen og afmagten ikke alene praktisk og følelsesmæssigt udfordrende, men også eksistentielt udfordrende. For hvem er det menneske, han elsker, når hun ikke længere er sig selv? Hvad vil det sige at elske nogen, som ikke længere kan elske tilbage, når nu gensidigheden har været en hjørnesten i den fælles kærlighed?

Kærlighedens sande væsen

Der er et vers fra Paulus' første brev til Korintherne, som nærmest er blevet et fast indslag ved vielser, hvor brudeparret står sammen i deres fineste tøj fulde af forventninger til det liv, der ligger foran dem: "Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden." Men måske er det nærmere i mødet med sygdom, skrøbelighed og tab, at Paulus' ord viser deres dybde. For når alt andet falder fra, når håbet svækkes, troen på tilværelsen smuldrer, og afmagten får overtaget, så bliver kærligheden tilbage som det eneste, vi stadig kan give hinanden. Ikke som en følelse, men som en handling. Ikke som romantik, men som en vilje til at skabe værdighed for det menneske, vi elsker.

Amour giver os adgang til at opleve et menneskeligt livsvilkår, og når vi følger Georges og Anne, kunne vi et øjeblik spørge, hvordan vi selv ville reagere. Ville vi finde styrke til at elske, når kærligheden ikke længere giver os noget tilbage? Det er et af *Amours* vigtigste spørgsmål til os som publikum.

Og her rammer Paulus' ord: Kærligheden er størst, fordi den er det, der bliver tilbage, når alt andet forsvinder. Kærligheden er ikke afhængig af ydre omstændigheder. Den er ikke betinget af, at vi selv får noget ud af den. Den er en gave, vi giver, også når vi ikke får noget igen. Det er den kærlighed, Georges kæmper med, i takt med han mere og mere bliver en plejer for Anne.

Kærlighedens kulmination

Der er en smerte i *Amour*, som ikke kun handler om sygdommen, men også om de valg, Georges træffer undervejs. Han står til sidst i en situation, hvor intet valg er godt, og hvor hvert skridt føles som en gråzone. Skal han blive ved med at presse Anne til at spise, når hun ikke længere vil? Skal han respektere hendes ønske om at dø i fred, eller skal han holde fast i livet på hendes vegne?

Amour er på den måde kompromisløs i sin realisme. Der er ingen forløsende øjeblikke, og som tilskuer tvinges vi til at være vidne til to menneskers langsomme forfald, både sammen og hver især. Ligesom den orden, der før herskede i lejligheden fuld af æstetik, samtaler og musik, er afløst af uorden, ensomhed, stilhed og mørke. Og det er netop i denne kompromisløse tilgang, at fortællingens menneskelighed skinner tydeligst og stærkest igennem. Kærligheden er ikke smuk i traditionel forstand, den er udmattende og nogle gange frygtelig smertefuld. Men den er stadig ægte, som i det lillebitte øjeblik deres blikke mødes, inden Anne helt forsvinder ind i sygdommen.

Det er kærlighedens etiske prøvelse: At den, der elsker, ikke bare står med et bankende hjerte, men også med et ansvar. Kærlighed er ikke blot følelser, men også handling og beslutninger. Og nogle af disse beslutninger er ubærlige. Hvordan giver vi slip på livet? Det der har været, og det som ikke længere er?

Georges' kærlighed bliver en form for trofasthed mod det løfte, han gav Anne for mange år siden; "i medgang og modgang." Men denne trofasthed bliver sat på en næsten umenneskelig prøve, da den dybe gensidighed mellem dem er opløst, og Anne ikke længere kan kommunikere eller udtrykke sig.

I fortællingens afslutning vælger Georges at tage Annes liv. En konkret handling, men alligevel kan det tolkes på mange måder. Er det her en barmhjertighedshandling, som en sidste rest af kontrol? Eller er det ren afmagt, Georges' desperate måde at afslutte en ubærlig situation han ikke længere kan løfte hverken på Anne eller egne vegne? Fortællingen om Anne og Georges og Georges' skæbnefulde beslutning rejser vigtige spørgsmål: Er det kærlighed at afslutte et andet menneskes lidelse? Hvor går grænserne for omsorg? Og hvem har retten til at bestemme, hvornår et liv ikke længere er værd at leve?

Amour giver os ingen svar på de spørgsmål, men efterlader os i stedet med en dyb erkendelse af, hvor kompleks kærlighed kan være, især når den ikke længere handler om gensidighed, men om opofrelse.

I *Amour* høres uddrag fra følgende værker:

F. Schubert

4 Impromptus, D. 899, nr. 1 – Allegro Molto moderato

F. Chopin

Etude op. 10, nr. 12 – Allegro con fuoco

F. Mendelssohn

Lieder Ohne Worthe, op. 67, nr. 2 – Allegro leggiero

S. Rachmaninoff

Klaversonate nr. 2 op. 36, Non allegro – Lento

F. Liszt

Liebestraum, S. 541, nr. 3 – Poco Allegro, con affeto

F. Schubert

4 Impromptus, D. 899, Nr. 3 – Andante

L.V. Beethoven

Sieben Bagatellen, op. 33, nr. 1 – Andante grazioso, quasi Allegretto

Bach/ Busoni

Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ, 10 Chorale Preludes, No. 5

A. Berg

Klaversonate nr. 1 – Mäßig, bewegt

S. Rachmaninoff

Klaversonate nr. 2 op. 36 – Allegro agitato

S. Prokofiev

Klaversonate nr. 4 – Andante assai

CV KREATIVT TEAM

LINE PAULSEN

Dramatiker og instruktør

Den norske instruktør Line Paulsen er cand.mag. i dramaturgi og har studeret teater ved universitetet i Bergen og Aarhus. Hun debuterede som instruktør med *PlusQuamPerfectum* i 2005 på Café Teatret, hvor hun i de følgende år iscenesatte en håndfuld forestillinger. Derudover har hun instrueret flere stykker på blandt andet Det Kongelige Teater, Husets Teater, Teater Grob, Nørrebro Teater, TeaterFår302, Republique, Katapult, Teater Hund og Operaen. På Aarhus Teater har Line Paulsen iscenesat de site-specifikke forestillinger *Friheden* og *Kærlighed Efter Lukketid* samt *Pagten* (2019 og 2024), *Himmelvendt*, *Stuepigerne* og *Julefeber*.

REBEKKA BENTZEN

Scenograf og kostumedesigner

Rebekka Bentzen er uddannet scenograf og kostumedesigner fra Den Danske Scenekunstscole i 2011 og har siden skabt scenografi og kostumer til både teater, opera, film, koncerter og udstillinger. Senest har man kunnet opleve hendes arbejde på blandt andet Den Fynske Operas *Lukkede Døre*, *The Crash* på Oldenburgisches Staatstheater, *Den Vesle Prinsen* på Den Nationale Scene i Bergen, *En sommerdag i oktober* på Teater V og *Der er ingen bjørne på Falster* på Teatret Masken. På Aarhus Teater har Rebekka Bentzen tidligere været scenograf på *Scener fra et ægteskab*, *Nekrologer*, *Jeg forsvinder* og *Kaldet* samt kostumedesigner på *Hallerne*.

SEBASTIAN TOFT

Kompositioner

Sebastian Toft (Skt. DeLarge) er musiker og uddannet lyddesigner fra Sonic College i 2023. Han har arbejdet med kompositioner og lyddesign til flere forestillinger, senest med kompositioner til blandt andet *Takk for gaven* på Den Nationale Scene i Bergen og lyddesign til *Definitions magten* på Teatret ved Sorte Hest. Som musiker arbejder Sebastian Toft med alternativ rap i soloprojektet Skt. DeLarge, og han har desuden medvirket i en lang række musikalske live-konstellationer. På Aarhus Teater har Sebastian Toft tidligere komponeret musikken og været med til at skabe lyddesignet til *Himmelvendt* og *Stuepigerne*, ligesom han var lyddesigner på forestillingen *Panic!*

THORA ERIKSEN

Lyddesigner

Thora Eriksen er uddannet fra Den Danske Scenekunstscole i 2023. Hun har blandt andet designet lys til *TRIP*, *The Wedding* og *Detour Dance Festival* på Blaagaard Teater, *MOR* på Betty Nansen Teatret og *DRIVER part 1+2* i Dansehallerne. Hun designede desuden lyset til *IT'S SO CUTE I'M GONNA DIE* af Gunilla Lind på Blaagaard Teater, der vandt en Reumert for Årets danseforestilling 2024. På Aarhus Teater har Thora Eriksen tidligere stået bag lysdesign til *GenZ ENDGAME*.

AKI SHIRAISHI BECH

Lyddesigner

Aki Shiraishi Bech er uddannet fra Den Rytmske Højskole i 2010 og har lang erfaring som lydtekniker og musiker på spillesteder, festivaler og turnékoncerter. På Aarhus Teater har han lavet lyd til forestillingerne *Sandmanden*, *A Clockwork Orange*, *Frankly My Dear*, *I Don't Give A Damn*, *Kong Lear*, *Pan/Sult*, *Sleeping Beauties*, *Lady Chatterleys elsker*, *Blodbadets Gud*, *GenZ ENDGAME*, *Idioten* og *Clear Blue*.

CV MEDVIRKENDE

ANDERS BAGGESEN

Skuespiller

Anders Baggesen er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 1980 og har siden arbejdet non-stop inden for sit fag. Året før han blev færdiguddannet, fik han debut på Aarhus Teater i *West Side Story*, og han har frem til i dag medvirket i langt over hundrede vidt forskellige forestillinger på teatret som en del af ensemblet. Derudover har han optrådt på en række af landets andre scener, medvirket i DR's *Jul på slottet* og *Jul på Kronborg* samt instrueret både skuespil, revyer og musikforestillinger. Anders Baggesen modtog i 2005 en Reumert for sin rolle i *Lykke-Per* på Aalborg Teater, han har gennem årene modtaget flere legater og priser, og i 2021 fejrede han 40-års jubilæum med Aarhus Teaters opsætning af *Charlie & Chokoladefabrikken*. Senest har han medvirket i blandt andet *Pagten*, *Jeppe på bjerget* og *The Sound of Music*.

KIRSTEN OLESEN

Skuespiller

Kirsten Olesen er udannet skuespiller fra Odense Teaters elevskole i 1971 og har siden arbejdet med både teater, film, radio og tv. Hun blev landskendt med rollen som Agnes Jensen i tv-serien *Matador* (1978-1982) og var fastansat i skuespillerensemblet ved Det Kongelige Teater fra 1979-2023, hvor hun spillede et væld af roller. Gennem årene har hun modtaget flere priser for sit arbejde, blandt andet en Reumert i kategorien 'Årets kvindelige hovedrolle' i 2000, 2012 og 2021 for sine præstationer i *Sælsomt Mellemspil*, *Gengangere* og *Et tysk liv*, samt Bikubens Hæderspris (Reumert) i 2008. De senere år har Kirsten Olesen medvirket i blandt andet *Høstsonaten* på Aalborg Teater, *Hvorfor laver vi ikke et band?* på Nørrebro Teater og monologen *Tit er jeg glad* på Teatret ved Sorte Hest.

NANNA BØTTCHER

Skuespiller

Nanna Bøttcher er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 2005 og blev en del af ensemblet i 2015. Hun har medvirket i blandt andet *Lazarus*, *Kærlighedens forrykte former*, *Kagefabrikken*, *Erasmus Montanus*, *Leonora Christina – Sandhedens Dronning*, monologen *Girls & Boys*, *Traum*, *Force Majeure* samt *Sleeping Beauties*, ligesom hun i 2024 debuterede som instruktør på Aarhus Teater med vandreforestillingen *Væksthuset*. Senest har man kunnet opleve hende i blandt andet *Blodbadets Gud*, *Pagten* og *Jeppe på bjerget*. Nanna Bøttcher har været Reumertnomineret flere gange og vandt i 2023 Reumertprisen i kategorien 'Årets kvindelige hovedrolle' for sin rolle som Blanche i *Omstigning til Paradis* på Aarhus Teater.

KATINKA LAUNBJERG

Skuespiller

Katinka Launbjerg er uddannet skuespiller fra Den Danske Scenekunstscole i Aarhus i 2025. I studietiden medvirkede hun på Aarhus Teater i familieforestillingen *Pagten* i 2024 samt i afgangsforestillingen *#JEANNE* i foråret 2025.

LINE BIE ROSENSTJERNE

Skuespiller

Line Bie Rosenstjerne er uddannet på Skuespillerskolen ved Odense Teater i 2005 og har siden medvirket i både film, tv-serier og teaterforestillinger. Senest har hun blandt andet kunnet opleves i monologen *Bad Guy* på Teater Katapult og i *Madame Curies Halveringstid* og *Lupin* på Himmerlands Teater, og fra 2019-2021 stod hun bag kunststafetten *The Female Gaze*, en sammensmeltning af fotografi, dramatik, installation, dans og lyd, hvor hun også medvirkede som skuespiller. Line Bie Rosenstjerne er desuden kunstnerisk leder og medstifter af idé- og produktionsfællesskabet Alias Teaterproduktion.

SEBASTIAN SERGIO TAO FOGH

Skuespiller

Sebastian Sergio Tao Fogh er skuespilpraktikant. Han er uddannet fra Teaterhøgskolen (KHIO), Oslo, Skuespil i sommeren 2025 og medvirkede i studietiden blandt andet i Sommerteatrets opsætning af *Trollmannen fra Oz* i Frognerparken, Oslo. Sebastian Sergio Tao Fogh har desuden en rolle i kortfilmen *Liggesår*, der blev vist under Oslo Pix Filmfestival 2025.

ALBIN AXELSSON

Pianist og musikalsk indstudering

Svenske Albin Axelsson er pianist. Han har en bachelorgrad i musik fra Ingesund School of Music i Sverige, en kandidatgrad fra Det Jyske Musikkonservatorium, Aarhus, og studerer lige nu i solistklassen samme sted. Albin Axelsson har optrådt mange gange som solist og kammermusiker i de nordiske lande, blandt andet som solist med Aarhus Symfoniorkester ved dets 90-års jubilæum i 2025. Han har modtaget adskillige priser, herunder førstepræmien i Det Kongelige Musikkonservatoriums solistkonkurrence og Kungliga Musikaliska Akademiens Nationella stipendie for lovende unge svenske pianister.

Fonde og partnere

Aarhus Teater har et stærkt samarbejde med erhvervslivet. Vi har et eksklusivt partnerskabsnetværk med en lang række virksomheder, der støtter Aarhus Teater og selv opnår fordele ved det.

Har du lyst til at vide mere om vores partnerskabsnetværk, så kontakt os eller læs mere på aarhusteater.dk.

FONDE

Salling Fondene

Boghandler Henning Clausens Fond

C.A.C. Fonden

Knud Højgaards Fond

Nykredits Fond

Per og Lise Aarsleffs Fond

Spar Nord Fonden

STIBOFONDEN

Støtteforeningen FHH

Vilhelm Kiers Fond

William Demant Fonden

Aage og Johanne Louis-Hansens Fond

Aarhus Oliefabriks Fond for Almene Formål

Aarhus Stiftstidendes Fond

STORE SCENE – PARTNERE

elbek vejrup

Jyllands-Posten

 **LARS LARSEN
GROUP**

L I N D B E R G

OK

SCALA – PARTNERE

FORMUE | PLEJE

 JYSKE BANK

STUDIO – PARTNERE

 A. Enggaard A/s

 **EJENDOMSSELSKABET
OLAV de LINDE**

Poul Schmith
KAMMERADVOKATEN

**ASSET
ADVISOR**

EY

 pwc

 BCOOL A/S

**FO
AARHUS**

 **Ringkjøbing
Landbobank**

Bech·Bruun

 fleyday

Scandic

BK10

 Hornbaek

schouw+co

 **blue
CAPITAL**

jfm

 spar nord

 **BOHNSEN
INVEST**

 KJER & SOMMERFELDT

**Sparekassen
DANMARK**

BoostPLM

 **KONTAKTLINSE
INSTITUTTET**

 **SPAREKASSEN
KRONJYLLAND**

 Carlsberg

kvadrat

SYSTEMATIC

 **CF MØLLER
ARCHITECTS**

leanon

Søren Jensen

 Clavis Døby

meyerdonationen

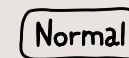
TEKA Ejendomme

Clean Energy Invest

Nordea

tixly

 Danske Bank

 Normal

wahlberg
MOTION DESIGN

Deloitte

NRGI

 BREJNHOLT

 **DJURSLANDS
BANK**

 PANTUS

AARHUS HAVN
PORT OF AARHUS

 DLA PIPER

 pedersen&nielsen
automobilforretning a/s

AMOUR

Efter *Amour* af
Michael Haneke

Oversættelse
François-Eric Grodin

Dramatisering & iscenesættelse
Line Paulsen

Scenografi & kostumedesign
Rebekka Bentzen

Kompositioner
Sebastian Toft (Skt. DeLarge)

Lysdesign
Thora Eriksen

Lyddesign
Aki Shiraishi Bech

Pianist & musikalsk indstudering
Albin Axelsson

Dramaturg
Susanne Hjelm Pedersen

MEDVIRKENDE

Georges
Anders Baggesen

Anne
Kirsten Olesen

Eva
Nanna Bøttcher

Hjemmehjælperen
Katinka Launbjerg

Naboen
Line Bie Rosenstjerne

Martin
Sebastian Sergio Tao Fogh
*(Skuespilpraktikant, uddannet fra Teater-
høgskolen (KHiO) Skuespil, Oslo)*

Solist
Albin Axelsson

AARHUS TEATER

Teaterdirektør
Trine Holm Thomsen

Direktør
Allan Aagaard

Chefdramaturg
Hanne Lund Joensen

Producent
Annette Lindblad Væring

Produktionsleder
Line Bjergø

Scenechef
Jesper Ahnfeldt-Møllerup

Værkstedchef
Lars Fog

Kostumechef
Majken Banke Ova

Pressechef
Morten Daugbjerg

Salgs- og marketingchef
Emilie Brøgger Jensen

Forestillingsleder
Sara Bach Conijn

Regissør
**Anna Cathrine Rubek
Colberg**

Sufflør
Hanne Wolff Clausen

Instruktørassistent
Nanna Kure

Voice coach
Nini Matessi Schou

Lysansvarlig
Bjarke Refslund Jensen

Lydansvarlig
Aki Shiraishi Bech

Opbygningsansvarlig
Kristian Skov

Teatermaler
**Ruth Grønborg
Marianne Glenhammer**

Snedker
Niels Peter Warming

Rekvisitør
Mejse Damsø

Skrædder
Thilde Jensen

Maskør
Sofie Overgaard Stenholt

Lyd / lysafvikler
**Anders Peder Rasmussen
Olivia Grenaa-Petersen**

Sminke / mask afvikling
**Camilla Ravbjerg
Sofie Overgaard Stenholt**

Påklæder
**Mette Sterler Meyer
Pil Nicolaysen**

Programredaktion
**Susanne Hjelm Pedersen
Louise Sejr Højmark
Emilie Brøgger Jensen**

Program layout
Jørn Moesgård

Fotos fra afsluttende prøver
Emilia Therese

Premiere
Scala, 6. september 2025

Teaterforlag Nordiska ApS
